

مناسبت ۲۸ صفر، شهادت امام حسن مجتبی (ع)

صلح امام حسن (ع) رمز جاودانگی مکتب

❁ یکی از جهاتی که امام حسن (ع) با معاویه صلح کرد، حفظ و حراست اساس اسلام بود، زیرا اگر شیعیان در نبرد و با معاویه به شهادت می رسیدند، میوه نورسیده اسلام برای ابد به فراموشی سپرده می شد.

در ظهور و تکوین مذهب بزرگ تشیع هر یک از امامان نقشی بر عهده داشته اند. نقشی هر یک از امامان بر روی هم شکل و ساختمان انقلابی و سیاسی، اجتماعی تشیع را بی ریزی کرده است. البته این مطلبه ثابت کننده این موضوع نیست که هر امامی دارای یک بعد از ابعاد اسلام بوده است. بلکه امامان بزرگ شیعه بر چندین ابعاد اسلام (ص) و جلوه تمام و کاملی از اسلام بوده اند. ولی به لحاظ شرایط اجتماعی - تاریخی هر یک در یک وجه و شکل عمل کرده اند.

یکی از نقاط حساسی که تاریخ تشیع با آن پیوندی ناگسستی دارد ظهور خلافت امام حسن (ع) و حرکت مکتبی - سیاسی ایشان در برابر اسلام اموی است. حرکتی که در تاریخ تشیع بعنوان یک جریان خروشان ثبت شده و هرگز از مسلمان و غیر مسلمان و از سنی تا شیعه به آن نگرسته به تحسین پرداخته و بعنوان یک حرکت قهرمانانه از آن یاد کرده است.

حرکت امام حسن به لحاظ تاریخی از چند جهت قابل بررسی است.

- ۱- خلافت امام.
  - ۲- برخورد با معاویه، کتله گیری از جلاش و انشای مذهب دستگاره اموی.
  - ۳- امامت شیعیان.
  - ۴- خلافت امام و برخورد با معاویه.
- بعد از شهادت حضرت امیر (ع) امام حسن با بیعت چهل هزار تن از مردم عراق به خلافت رسید. در رأس بیعت کننده گان با امام (ع) امیر معاویه شجاع و یار باوفای امام علی (ع) قرار داشتند و این خود پشتوانه ای بزرگ برای امام زمانه (ع) بود. ضمن اینکه در میان بیعت کننده گان از حدود ۱۶۰۰ نفر از اصحاب خاصه پیغمبر که بیش از ۷۰ تن از آنها از اصحاب بدر بودند نیز دیده می شد.
- خلافت امام حسن (ع) از طرف امیر معاویه ایران حجاز و یمن نیز مورد تأیید قرار گرفت.
- و این مسئله خود بخود خطر بزرگی برای معاویه بن ابی سفیان بشمار میرفت.

معاویه بخوبی میدانست که چنانچه خلافت امام حسن (ع) کسی پایه های خود را محکم کند، سرزمینهای وسیعی را که با حمله گریز و زور بیعت آورده بود از دست خواهد داد. ضمن اینکه به ناسامانهایی اوضاع داخلی حکومت امام (ع) که بعد از شهادت حضرت امیر (ع) بدست آمده بود، بخوبی آگاهی داشته به همین خاطر فکر بزرگی فراهم نمود و آهسته آهسته به طرف گمراهی حرکت کرد. مسلماً قصه معاویه از این جنبه گمراهی به طرف کوفه، برگیری نظامی با امام امیر معاویه از یک طرف از سبب بر قدرت او با ابعاد امام حسن

